

Arrest

nr. 235 788 van 8 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent van Esan origine, geboren op 12 augustus 1997 te Esan, Edo State.

In 2015 was er een landconflict tussen uw vader en uw oom. Toen uw broer (mentaal) ziek werd, vertelde de pastoor dat het eigendomsconflict er de oorzaak van was. In die periode kwam u iemand tegen die u zei om haar naar Europa te volgen om er te werken.

Omdat u bang was dat u hetzelfde lot als uw broer stond te wachten, besloot u om op het aanbod in te gaan. Alvorens u vertrok diende u een eed af te leggen. Indien u het geld niet zou teruggeven dat werd gebruikt voor uw reis, zou u sterven.

U vertrok naar Libië alwaar u werd gekidnapt. U werd vrijgekocht door een man die 350.000 Naira betaalde. Omdat u het geld niet kon terugbetalen, stelde hij voor dat u in een 'connection house' (prostitutiehuis) zou werken om het geld terug te verdienen. U wilde dit niet. Hij ging uiteindelijk akkoord op voorwaarde dat hij u zwanger zou maken en dat hij u dan naar Italië zou brengen. Omdat hij u bedreigde, stemde u uiteindelijk toe waarop hij u bezwangerde.

Eens u zwanger was, stuurde hij u naar Italië. U vond er de levensomstandigheden niet goed. U vroeg daarom aan de vrouw die u uit Nigeria had gehaald om u naar een andere plek te brengen. Ze stemde in en ze zorgde er voor dat u naar Brussel kon. Ze zei dat u moest werken in Brussel-Noord in de prostitutie. U weigerde omdat u zwanger was. Uiteindelijk stemde ze toe dat u asiel zou aanvragen in Frankrijk. In 2017 was u gedurende een jaar in Lille. Het geld dat u van de Franse overheid kreeg, moest u deels aan de vrouw die u naar Europa bracht geven voor haar gemaakte onkosten.

Uw dochter, F.E. werd geboren op 22 januari 2018 te Lille. Toen u uw moeder informeerde over uw dochter, vroeg ze of u al met haar naar de dokter bent geweest voor de besnijdenis. U vertelde uw moeder dat u niet wilde dat uw dochter zou besneden worden. Uw moeder gaf aan dat het ok was, dat ze de besnijdenis wel zou uitvoeren eens ze naar Nigeria zou komen.

Toen u in Frankrijk asiel aanvraagde, belandde u in de Dublin procedure waardoor u naar Italië diende terug te keren. Omdat u niet naar Italië wilde gaan, besloot u om naar België te gaan. U contacteerde mensen die u hielpen om naar Brussel te komen alwaar u onmiddellijk, op 9 oktober 2018 asiel aanvraagde.

U verklaart dat u nooit in het bezit was van enige identiteitsdocumenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u de reden waarom u uw land verliet; **het landconflict tussen uw oom en uw vader, niet aanhaalt wanneer u wordt gevraagd waarom u niet meer kan terugkeren naar Nigeria** (zie notities CGVS, p. 29). Ook tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) vermeldt u op geen enkel moment een mogelijke vrees voor uw oom. Op de vraag wat u zou vrezen bij terugkeer naar uw land van herkomst, Nigeria, geeft u bij de DVZ aan dat u **vrouwelijke genitale verminking (verder VGV) vreest voor uw dochter** (zie vragenlijst CGVS vraag 3.4, ingevuld door de DVZ op 13/12/2018). Bovendien verklaarde u bij de DVZ dat uw **vader aan een natuurlijke dood is overleden** (zie verklaring DVZ, vraag 13, ingevuld op 22/11/2018). Tijdens uw persoonlijk onderhoud zegt u echter dat de zoon van uw oom uw vader zou hebben gedood (zie notities CGVS, p. 16) en dit omwille van het landconflict (zie notities CGVS, p. 17). Het is niet aannemelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de doodsoorzaak van uw vader, waardoor de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang komt. **Er kunnen bijgevolg ook ernstige bedenkingen worden gemaakt over de waarachtigheid van het vermeende landconflict.** Wanneer u wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, zegt u dat u het nog niet wist toen u een interview deed bij de DVZ omdat uw vader toen nog niet was begraven en uw oom pas vertelde over de doodsoorzaak van uw vader, na de begrafenis. Wanneer de protection officer hier dieper op ingaat, slaagt u er niet in om hier samenhangende verklaringen over af te leggen.

U zegt initieel dat uw zus u dit vertelde, **'dezelfde maand'** van de dood van uw vader, en nadat ze hem hebben begraven (zie notities CGVS, p 17). Later verklaarde u dat uw vader een maand na zijn overlijden werd begraven (zie notities CGVS, p 18). U slaagt er geenszins in om aannemelijk te maken dat u effectief uw land heeft verlaten omwille van een landconflict tussen uw oom en vader. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de 'vrees voor vervolging door hekserij' ongegrond is daar voodoo en magie tot het bijgeloof behoren en niet vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

U geeft aan dat de **voornaamste reden** waarom u niet terug kan naar Nigeria te maken heeft met de – mogelijke **vrouwelijke genitale verminking van uw dochter** (zie notities CGVS, p 29). U legt twee medische attesten voor, opgesteld door dr. Lecrompe huisarts, op 22 oktober 2018. Uit het eerste attest blijkt dat u VGV heeft ondergaan, type 2. Het andere attest toont aan dat uw dochter geen VGV heeft ondergaan. U geeft aan dat in uw familie elk meisje wordt besneden (zie notities CGVS, p 29). Verder verklaart u dat in uw staat (Edo state) **alle** meisjes zijn besneden (zie notities CGVS, p 30). Wanneer u wordt gevraagd naar de kinderen van R. (of R. zoals u haar ook noemt), die uw halfzus is (jullie hebben dezelfde vader), **verklaart u aanvankelijk dat ze alleen een zoon heeft** (zie notities CGVS, p 21). Later zegt u echter dat R. **een dochter** heeft die nu een jaar en vier maand is en dat ze VGV heeft ondergaan. **Het is niet aannemelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over het kind van uw halfzus.** Ook over de kinderen van uw zus J. geeft u tegenstrijdige verklaringen. Zo zegt u initieel dat J. **geen kinderen heeft** (zie notities CGVS, p 19) terwijl u ook in de loop van uw persoonlijk onderhoud uw verklaringen wijzigt en verklaart dat ze **haar dochter ook hebben besneden** (zie notities CGVS, p 33). Het is niet aannemelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de kinderen van uw zussen waardoor de algehele geloofwaardigheid van uw relaas ernstig wordt ondermijnd.

Verder kan er worden opgemerkt dat uit gegevens waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan het administratief dossier, er in Edo state 37.1% van de vrouwen VGV hebben ondergaan. Dit in contrast tot 'alle vrouwen' waar u het over heeft. Bovendien kunnen er ernstige bedenkingen worden geplaatst bij uw uitspraak dat 'alle' meisjes VGV hebben ondergaan. Uit informatie blijkt immers *Le sujet de l'excision s'avère être un sujet intime et le fait qu'une fille ou une femme soit excisée ou non n'est pas un statut indubitablement connu par d'autres personnes.* Het is dus wel zeer verwonderlijk dat u dergelijke uitspraak doet.

U verklaart over de mogelijke besnijdenis van uw dochter (door uw moeder) te hebben gesproken met uw oudere zus – van dezelfde moeder en dezelfde vader (zie notities CGVS, p 33). Er dient echter te worden opgemerkt dat u eerder voor het CGVS enkel een jongere zus – van dezelfde vader en dezelfde moeder – vermeldde (zie notities CGVS, p 19). **U maakt een dreigende besnijdenis van uw dochter allerminst aannemelijk.**

U slaagt er geenszins in om coherente informatie te geven over uw familiesituatie waardoor de geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd en er geen geloof kan worden gehecht aan de toepassing van VGV binnen uw familie.

Verder is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u uw moeder slechts één keer heeft aangesproken over uw weigering om uw dochter VGV te laten ondergaan (zie notities CGVS, p 32) terwijl u verklaart dat het uw moeder zou zijn die uw dochter zal besnijden (zie notities CGVS, p 32). **Van u die dermate tegen de praktijk van VGV is gekant kan verwacht worden dat u meer moeite doet om uw moeder te overtuigen om af te zien van de toepassing van VGV op uw dochter.**

Bovendien blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat het vooral de ouders van het kind zijn die de beslissing tot VGV nemen. Over de impact van de grootouders wordt volgende gezegd ; *"Leur avis peut être considéré comme celui d'une personnage sage, sans autre importance".* Met uitbreiding naar andere familieleden wordt aangegeven dat *"même si d'autres proches tentent d'influencer cette décision, leurs moyens de pressions se limitent à des menaces relatives au soutien."*

Bovendien dient te worden opgemerkt dat *« Par le passé, les parents auraient pu être victimes d'une certaine forme de violence mais que ce n'est plus le cas maintenant, notamment suite à l'adoption de la loi. »*

De Nigeriaanse Staat heeft immers verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma's die strijden tegen VGV. De in mei 2015 getekende "violence Against Persons (Prohibition) Act" verbiedt onder andere

VGV. Twaalf staten beschikken daarenboven over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo State zou de wetgeving tegen VGV zelfs reeds bestaan sinds 1999. Deze wet voorziet een straf van minimum drie jaar gevangenschap of een boete van minimum 3.000 nairas, of beiden. U bent echter niet op de hoogte over het bestaan van deze wet (zie notities CGVS, p 38). Indien u werkelijk vreest dat VGV zal worden uitgevoerd op uw dochter, is het niet aannemelijk dat u hierover nog geen informatie heeft opgezocht. Ook heeft u totaal geen weet over organisaties die zich inzetten om VGV te verbannen (zie notities CGVS, p 38). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV, dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend.

Het is niet aannemelijk dat u geen enkele moeite heeft gedaan om u te informeren over de beschermingsmogelijkheden tegen VGV in Nigeria indien u werkelijk zou vrezen dat uw dochter dreigt VGV te ondergaan.

Wanneer u verder wordt gevraagd wat er met u zou gebeuren indien u zou weigeren om uw dochter aan VGV bloot te stellen, zegt u dat **u zal ontferd worden** (zie notities CGVS, p 37).

Binnen dit kader dient te worden vastgesteld dat de daden die u vreest te ondergaan onvoldoende ernstig zijn om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève namelijk ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het EVRM, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. **Dat u zou ontferd worden is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging in voormelde zin.**

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om –wat betreft genitale verminking van uw dochter– een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Verder verklaart u dat u R. vreest, de vrouw die u naar Europa bracht, omdat u nog niet al het geld zou hebben betaald en omdat u een eed zou hebben afgelegd (zie notities CGVS, p 29).

U haalt echter geen concrete vrees aan ten opzichte van R.. Zo zegt u dat u haar niet meer heeft gezien sinds u in België asiel aanvraagde, in oktober 2018. U geeft aan dat u haar **niet meer zag** omdat u niet naar haar huis ging (zie notities CGVS, p 43). Indien R. echter daadwerkelijk het geld van u terug zou willen, kan op zijn minst verwacht worden dat ze alles zou doen om met u in contact te blijven. Verder is het verwonderlijk dat u **niet op de hoogte bent hoeveel 25.000 euro in Naira is** (zie notities CGVS, p 42). Indien u daadwerkelijk dergelijk som zou moeten betalen, kan verwacht worden dat u op zijn minst weet om hoeveel geld het gaat in de munteenheid die u gewoon bent om te gebruiken.

Daar u niet aannemelijk kan maken dat u R. daadwerkelijk vreest, kan u ook niet aannemelijk maken dat u werkelijk een eed heeft afgelegd. Bovendien dient te worden benadrukt dat deze eed volledig op bijgeloof is gestoeld en elk objectief vaststelbaar element mist. Immers, u vreest dat u zal sterven omdat u een eed heeft afgelegd bij een vrouw die over uw haar en ondergoed beschikt indien u haar het verschuldigde geld niet zou terugbetalen (zie notities CGVS, p 42). Hoewel kan worden aangenomen dat er in Nigeria een sterk geloof bestaat in juju en hekserij, dient erop gewezen dat dergelijke vrees behoort tot het bijgeloof en dan ook niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie of subsidiaire bescherming.

Hierbuiten haalt u geen enkele (ernstige) vorm van vervolging of ernstige schade aan wat de ernst van uw vrees bijkomend aantast. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat R. u iets zou aandoen. U geeft aan dat ze u heeft geholpen om naar Europa te komen en ook eens in Europa hielp ze u verder door u bijvoorbeeld naar Frankrijk te laten gaan om asiel aan te vragen (zie notities CGVS, p 44).

Verder dienen er ernstige bedenkingen te worden gemaakt bij de manier waarop u naar Europa bent gekomen nadat u in Libië verbleef.

U slaagt er helemaal niet in om uit te leggen waarom Bigi – of Femi- u zwanger wilde maken om u vervolgens in Italië te laten bevallen. (zie notities CGVS, p 25). Zo weet u niets over deze man, zelfs niet waarom hij u zwanger wilde maken.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat, indien u het slachtoffer zou zijn geweest van mensenhandel, dat er in Nigeria een federale organisatie bestaat die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP) (zie informatie in uw administratief dossier). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielrelaas legt u geen documenten voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en bijkomend stuk

2.1.1. Verzoekster werpt de volgende middelen op:

*“-Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.
- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951”.*

Verzoekster herhaalt het feitenrelaas en stelt ten aanzien van de bestreden beslissing:

“Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen in vraag gesteld.

Verzoekster is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om haar de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en meent dat haar problemen ten onrechte worden geringschat.

Verzoeksters problemen van vervolgingen in Nigeria door haar eigen familie omdat zij geweigerd had om haar dochtertje te laten besnijden en die verzoekster er bovendien van beschuldigen de familie-eer te hebben geschonden doordat zij zich had laten bezwangeren door een mensensmokkelaar in Libië, zijn in het concrete geval van verzoekster, wel degelijk ernstig.

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse ; met de persoonlijkheid en het kwetsbare profiel van verzoekster alsook het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Nigeria en haar onderhoud op het CGVS.

Het is inderdaad juist dat verzoekster tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 13 december 2018 -op de vraag van de dossierbehandelaar welke haar vrees is in geval van een terugkeer naar Nigeria- enkel haar vrees voor de gedwongen besnijdenis van haar dochtertje had aangehaald.

De overige moeilijkheden, met name het aanslepend grondconflict dat volgens verzoekster de oorzaak was van de psychiatrische ziekte die haar broer had gekregen, en die de aanvankelijke aanleiding was waarom verzoekster Nigeria had verlaten ; had verzoekster inderdaad niet aangehaald op de Dienst Vreemdelingenzaken.

De reden hiervoor was omdat verzoekster meende begrepen te hebben van de dossierbehandelaar bij de DVZ dat er een tijdsgebrek was en dat zij moest proberen korte antwoorden te geven en zich enkel te beperken tot de meest essentiële redenen die haar beletten om terug te keren naar Nigeria.

Later, tijdens haar onderhoud op het CGVS zou verzoekster dan wel ruimschoots de gelegenheid en de tijd krijgen om alle details en de achtergrond toe te lichten ; zo werd haar verteld.

Verzoekster was er op dat moment van overtuigd dat zij zich daarom alleen moest beperken tot het vertellen over haar grootste vrees : zijnde de angst dat haar dochtertje in Nigeria onderworpen zou worden aan een gedwongen besnijdenis.

Precies déze vrees beheerste verzoekster op dat ogenblik volledig ; méér dan haar oorspronkelijke angst om, net zoals haar broer, een of andere psychische ziekte te krijgen als gevolg van voodoo n.a.v. het aanslepend grondconflict en die de reden was waarom zij in Nigeria in de eerste plaats had verlaten om naar Europa te komen.

Verzoeksters reisweg vanuit Nigeria naar België kende bovendien vele hindernissen en was een grote beproeving geweest voor verzoekster.

Verzoekster was overmand door angst in de overtuiging dat de mensensmokkelaar (die haarlokken en een onderbroek van verzoekster in haar bezit heeft) op eender welk moment zwarte magie zou kunnen gebruiken tegen haar omdat verzoekster in gebreke is gebleven om een grote geldsom op tijd terug te betalen.

In Libië werd verzoekster gekidnapt en seksueel misbruikt door een mensensmokkelaar.

Het CGVS heeft geen rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoekster bij dit alles had opgelopen.

Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoekster in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op haar eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

De door het CGVS geciteerde onaannemelijkheden kunnen in het geval van verzoekster niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in haar verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar verzoek.

De toelichting die verzoekster aan de protection officer (PO) gaf telkens als zij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

Bovendien werd verzoekster tijdens haar onderhoud al te vaak afgeleid door haar tweejarig dochtertje die bijzonder actief was , vaak hilde, en voortdurend de aandacht opeiste van verzoekster.

Dit was uitputtend voor verzoekster en leidde ertoe dat verzoekster vaak onoplettend was voor de stortvloed aan gestelde vragen én dat verzoekster vele vragen van de PO niet goed gehoord of goed begrepen had omdat dat zij niet ten volle geconcentreerd was.

Achteraf gezien, na lezing van de motivering in de thans bestreden beslissing, realiseert verzoekster zich dat haar rusteloos kindje in het gehoorlokaal van het CGVS helaas tot veel misverstanden in hoofde van verzoekster had geleid en dat veel vermijdbare fouten in haar antwoorden hadden kunnen voorkomen worden indien verzoeksters aandacht niet dermate vaak was afgeleid geweest door haar dochtertje.

Het CGVS hield geen rekening met dit menselijk aspect.

De hoeveelheid verklaringen van verzoekster zoals afgelegd tijdens haar onderhoud op het CGVS dd. 6 juni 2019, en die wél aannemelijk en coherent waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Uit verzoeksters onderhoud dd. 6 juni 2019 is gebleken dat verzoekster wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over haar moeilijkheden en de bedreigingen van haar familie omwille van haar weigering om haar dochtertje te laten besnijden.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De diverse correcte, eensluidende en doorleefde antwoorden die verzoekster tijdens haar onderhoud wél wist te geven op specifieke vragen aangaande haar asielrelaas, worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoekster misschien een onaannemelijk of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoekster wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

De medische attesten die verzoekster voorlegde en die aantonen dat zij zélf wél besneden is en haar dochtertje niet; spreken voor zich.

Verzoekster wilt benadrukken dat haar verklaringen over de moeilijkheden met haar familie omwille van haar weigering om haar dochtertje te laten besnijden, wel degelijk eerlijk waren.

Zo ook is haar angst om bij een terugkeer naar Nigeria, net zoals haar broer was overkomen, het slachtoffer te zullen worden van zwarte magie, wel degelijk oprecht.

Tenslotte vreest verzoekster ook represailles vanwege meedogenloze mensensmokkelaars bij wie verzoekster een grote geldschuld heeft.

Voor verzoekster, die een jonge, alleenstaande moeder is, zonder enig familiaal netwerk waarop zij kan terugvallen of die haar kan opvangen en bescherming bieden, staat het vast dat zij en haar dochtertje in Nigeria onmogelijk ooit nog in veiligheid zullen kunnen leven.

Verzoekster vreest vroeg of laat te zullen bezwijken onder de druk van haar eigen familie en de dreigementen aan haar adres omdat zij de bestaande besnijdenis-tradities flagrant miskent, waardoor zij haar dochtertje vroeg of laat -wegens geen alternatieve oplossing- noodgedwongen zal moeten overleveren aan de familie; met alle gevolgen van dien voor de fysieke integriteit van haar dochtertje die wel degelijk in gevaar is.

Om die reden verkeert verzoekster in de oprechte overtuiging dat zij nooit meer naar Nigeria zal kunnen terugkeren.

Verzoekster vreest dat de Nigeriaanse autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming van haar en haar dochtertje zullen kunnen garanderen.

De autoriteiten in Nigeria hebben weinig of geen vat op individuen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen.

De door het CGVS geciteerde cijfers, die zouden aantonen dat 'slechts' 37,1% van de vrouwen in Edo State een vrouwelijke genitale verminking hebben ondergaan; is niet terzake doende in dit concrete dossier.

Vooreerst heeft verzoekster geen enkele boodschap aan dergelijke vage cijfers.

De realiteit voor verzoekster is helemaal anders dan deze die voorgesteld wordt door het CGVS.

Vanuit verzoeksters perceptie, en vanuit haar eigen kwetsbare levensomstandigheden in Nigeria bekeken, is het wel degelijk zo dat nagenoeg alle vrouwen VGV hebben ondergaan.

Het weze herhaald dat het CGVS ten onrechte geen rekening hield met verzoeksters kwetsbare profiel.

Als alleenstaande, jonge moeder, die het slachtoffer is geweest van traumatische ervaringen (slachtoffer van kidnapping en seksueel misbruik door een mensensmokkelaar tijdens haar vluchtroute), heeft verzoekster meer dan ooit behoefte aan een veilige en stabiele leefomgeving in de hoop om de geleden trauma's te kunnen verwerken.

Het enige netwerk dat zij in Nigeria heeft, is haar eigen familie; die de strikte familie tradities van besnijdenissen van jonge meisjes hoedanook zal laten primeren, ongeacht wat verzoeksters eigen persoonlijke keuze hierin is.

Verzoekster vreest dat zij vroeg of laat zal bezwijken onder de grote druk van haar eigen familie. Er zal m.a.w. steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoekster, die daarenboven vreest dat haar eigen familie alsook de mensensmokkelaars die haar naar België hebben gevoerd, zwarte magie zullen gebruiken tegen haar.

In hoofde van verzoekster zal deze subjectieve vrees hoedanook blijven bestaan.

Uit verzoeksters gehoor is voldoende gebleken dat zij haar asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoeksters relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoekplicht om verzoeksters vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoekster blijft ervan overtuigd dat zij bij een terugkeer naar Nigeria het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoekster schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoekster moeten volstaan om haar minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekster."

Inzake het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming) laat verzoekster gelden:

"Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoeksters asielrelaas beantwoordt wel degelijk aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

- Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij een eventuele terugkeer naar haar land vreest verzoekster hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens haar onderhoud op het CGVS dd. 6 juni 2019 heeft verzoekster op voldoende wijze kunnen aantonen dat haar leven wel degelijk in gevaar is in Nigeria.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekster ondervindt in haar land.

Verzoekster kan om evidente redenen niet meer terugkeren naar haar land alwaar zij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het is voor haar overduidelijk dat haar veiligheid en die van haar dochtertje F.E. aldaar momenteel niet gegarandeerd is.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekster.

Het CGVS had de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoekster door haar minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen."

2.1.2. Ter zitting legt verzoekster een psychologisch attest neer waaruit blijkt dat ze omwille van de traumatische gebeurtenissen psychische bijstand krijgt.

Beoordeling

2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing

te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Verzoekster voert aan dat verweerder geen rekening hield met het "*menselijk aspect*" tijdens haar gehoor, namelijk de aanwezigheid en rusteloosheid van verzoeksters dochter tijdens het gehoor.

Te dezen blijkt dat verzoekster niet concreet duidt op welke vragen zij onoplettend antwoordde in die mate dat dit een negatieve weerslag had op de essentie van haar verklaringen. Voor zover zij stelt dat zij de vragen niet goed had begrepen wegens een gebrek aan concentratie blijkt uit de lezing van het gehoorverslag dat verweerder wel degelijk rekening hield met het gedrag van de dochter bij het stellen van de vragen. Verzoekster brengt overigens geen dienstige reden aan waaruit kan blijken dat het voor haar onmogelijk was om het gehoor te doen zonder de aanwezigheid van haar dochter.

2.6. Verzoekster haalt als reden voor het verlaten van haar land aan dat er een grondconflict was. Zij heeft dit niet aangehaald bij het begin van de procedure, met name tijdens het gesprek op de DVZ. Verzoeksters verweer in het verzoekschrift luidt: *“De reden hiervoor was omdat verzoekster meende begrepen te hebben van de dossierbehandelaar bij de DVZ dat er een tijdsgebrek was en dat zij moest proberen korte antwoorden te geven en zich enkel te beperken tot de meest essentiële redenen die haar beletten om terug te keren naar Nigeria.”*

Verzoeksters verwijzing naar een vermeend tijdsgebrek bij de DVZ kan echter niet worden aangenomen. Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als het landconflict hierin niet zou hebben vermeld.

Tevens blijkt dat verzoekster geen moeite onderneemt om de inconsistenties te weerleggen in haar relaas inzake het grondconflict, te dezen haar verklaringen over de omstandigheden van het overlijden van haar vader.

2.7. Verzoekster verwijst als rode draad in het relaas naar haar vrees ingevolge zwarte magie. Hoewel kan worden aangenomen dat er in Nigeria een sterk geloof bestaat in *“juju”* en hekserij, stelt verweerder terecht dat dergelijke vrees behoort tot het bijgeloof en dan ook niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie of subsidiaire bescherming. Verzoekster voert geen concreet verweer ten aanzien van deze terechte en pertinente inschatting door verweerder.

2.8. Verzoekster voert aan dat ze vreest dat haar dochter zal besneden worden.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat ze deze vrees koppelt aan haar familie maar over deze familie tegenstrijdige verklaringen aflegt in het verzoekschrift.

Immers, verzoekster stelt: *“Voor verzoekster, die een jonge, alleenstaande moeder is, zonder enig familiaal netwerk waarop zij kan terugvallen of die haar kan opvangen en bescherming bieden, staat het vast dat zij en haar dochtertje in Nigeria onmogelijk ooit nog in veiligheid zullen kunnen leven.”*

In tegenstelling hiermee laat zij, hoewel ze voorhoudt geen familiaal netwerk meer te hebben, gelden: *“Verzoekster vreest vroeg of laat te zullen bezwijken onder de druk van haar eigen familie en de dreigementen aan haar adres omdat zij de bestaande besnijdenis-tradities flagrant miskent, waardoor zij haar dochtertje vroeg of laat -wegens geen alternatieve oplossing- noodgedwongen zal moeten overleveren aan de familie [...]”* alsook *“Het enige netwerk dat zij in Nigeria heeft, is haar eigen familie ; die de strikte familie tradities van besnijdenissen van jonge meisjes hoedanook zal laten primeren [...]”*.

Dergelijke incoherenties inzake het voorgehouden profiel, met name een alleenstaande moeder die al dan niet een familiaal netwerk heeft, ondermijnen verzoeksters geloofwaardigheid inzake de druk vanuit de familie om een besnijdenis uit te voeren op verzoeksters dochter.

Dit geldt des te meer aangezien verzoekster geen concreet voert tegen de navolgende motivering die dan ook onverminderd overeind blijft:

*“[...] U geeft aan dat in uw familie elk meisje wordt besneden (zie notities CGVS, p 29). Verder verklaart u dat in uw staat (Edo state) **alle** meisjes zijn besneden (zie notities CGVS, p 30). Wanneer u wordt gevraagd naar de kinderen van R. (of R. zoals u haar ook noemt), die uw halfzus is (jullie hebben dezelfde vader), **verklaart u aanvankelijk dat ze alleen een zoon heeft** (zie notities CGVS, p 21).*

Later zegt u echter dat R. **een dochter** heeft die nu een jaar en vier maand is en dat ze VGV heeft ondergaan. **Het is niet aannemelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over het kind van uw halfzus.** Ook over de kinderen van uw zus J. geeft u tegenstrijdige verklaringen. Zo zegt u initieel dat J. **geen kinderen heeft** (zie notities CGVS, p 19) terwijl u ook in de loop van uw persoonlijk onderhoud uw verklaringen wijzigt en verklaart dat ze **haar dochter ook hebben besneden** (zie notities CGVS, p 33). Het is niet aannemelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de kinderen van uw zussen waardoor de algehele geloofwaardigheid van uw relaas ernstig wordt ondermijnd."

2.9. De bestreden beslissing motiveert verder aangaande de voorgehouden vrees voor besnijdenis:

"Verder is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u uw moeder slechts één keer heeft aangesproken over uw weigering om uw dochter VGV te laten ondergaan (zie notities CGVS, p 32) terwijl u verklaart dat het uw moeder zou zijn die uw dochter zal besnijden (zie notities CGVS, p 32). **Van u die dermate tegen de praktijk van VGV is gekant kan verwacht worden dat u meer moeite doet om uw moeder te overtuigen om af te zien van de toepassing van VGV op uw dochter.**

Bovendien blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat het vooral de ouders van het kind zijn die de beslissing tot VGV nemen. Over de impact van de grootouders wordt volgende gezegd ; « Leur avis peut être considéré comme celui d'une personne sage, sans autre importance". Met uitbreiding naar andere familieleden wordt aangegeven dat "même si d'autres proches tentent d'influencer cette décision, leurs moyens de pressions se limitent à des menaces relatives au soutien." Bovendien dient te worden opgemerkt dat « Par le passé, les parents auraient pu être victimes d'une certaine forme de violence mais que ce n'est plus le cas maintenant, notamment suite à l'adoption de la loi. »"

De Nigeriaanse Staat heeft immers verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma's die strijden tegen VGV. De in mei 2015 getekende "violence Against Persons (Prohibition) Act" verbiedt onder andere VGV. Twaalf staten beschikken daarenboven over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo State zou de wetgeving tegen VGV zelfs reeds bestaan sinds 1999. Deze wet voorziet een straf van minimum drie jaar gevangenschap of een boete van minimum 3.000 nairas, of beiden. U bent echter niet op de hoogte over het bestaan van deze wet (zie notities CGVS, p 38). Indien u werkelijk vreest dat VGV zal worden uitgevoerd op uw dochter, is het niet aannemelijk dat u hierover nog geen informatie heeft opgezocht. Ook heeft u totaal geen weet over organisaties die zich inzetten om VGV te verbannen (zie notities CGVS, p 38). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV, dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend.

Het is niet aannemelijk dat u geen enkele moeite heeft gedaan om u te informeren over de beschermingsmogelijkheden tegen VGV in Nigeria indien u werkelijk zou vrezen dat uw dochter dreigt VGV te ondergaan.

Wanneer u verder wordt gevraagd wat er met u zou gebeuren indien u zou weigeren om uw dochter aan VGV bloot te stellen, zegt u dat **u zal onterfd worden** (zie notities CGVS, p 37).

Binnen dit kader dient te worden vastgesteld dat de daden die u vreest te ondergaan onvoldoende ernstig zijn om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève namelijk ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het EVRM, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. **Dat u zou onterfd worden is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging in voormelde zin."**

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift andermaal naar druk uitgaande van de familie en haar voorgehouden kwetsbaar profiel. De hogere vaststellingen inzake verzoeksters inconsistente verklaringen omtrent haar familie mee in acht genomen, is de loutere verwijzing naar haar profiel niet dienstig om de voorgaande motivering te weerleggen.

Dienvolgens blijkt dat verweerder terecht concludeerde: "Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om –wat betreft genitale verminking van uw dochter- een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

2.10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster geen concrete betwisting voert ten aanzien van de navolgende motiveringen die dan ook onverminderd overeind blijven:

"Verder verklaart u dat u R. vreest, de vrouw die u naar Europa bracht, omdat u nog niet al het geld zou hebben betaald en omdat u een eed zou hebben afgelegd (zie notities CGVS, p 29).

*U haalt echter geen concrete vrees aan ten opzichte van R. Zo zegt u dat u haar niet meer heeft gezien sinds u in België asiel aanvraag, in oktober 2018. U geeft aan dat u haar **niet meer zag** omdat u niet naar haar huis ging (zie notities CGVS, p 43). Indien R. echter daadwerkelijk het geld van u terug zou willen, kan op zijn minst verwacht worden dat ze alles zou doen om met u in contact te blijven. Verder is het verwonderlijk dat u **niet op de hoogte bent hoeveel 25.000 euro in Naira is** (zie notities CGVS, p 42). Indien u daadwerkelijk dergelijk som zou moeten betalen, kan verwacht worden dat u op zijn minst weet om hoeveel geld het gaat in de munteenheid die u gewoon bent om te gebruiken.*

Daar u niet aannemelijk kan maken dat u R. daadwerkelijk vreest, kan u ook niet aannemelijk maken dat u werkelijk een eed heeft afgelegd. Bovendien dient te worden benadrukt dat deze eed volledig op bijgeloof is gestoeld en elk objectief vaststelbaar element mist. Immers, u vreest dat u zal sterven omdat u een eed heeft afgelegd bij een vrouw die over uw haar en ondergoed beschikt indien u haar het verschuldigde geld niet zou terugbetalen (zie notities CGVS, p 42). Hoewel kan worden aangenomen dat er in Nigeria een sterk geloof bestaat in juju en hekserij, dient erop gewezen dat dergelijke vrees behoort tot het bijgeloof en dan ook niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie of subsidiaire bescherming.

Hierbuiten haalt u geen enkele (ernstige) vorm van vervolging of ernstige schade aan wat de ernst van uw vrees bijkomend aantast. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat R. u iets zou aandoen. U geeft aan dat ze u heeft geholpen om naar Europa te komen en ook eens in Europa hielp ze u verder door u bijvoorbeeld naar Frankrijk te laten gaan om asiel aan te vragen (zie notities CGVS, p 44).

Verder dienen er ernstige bedenkingen te worden gemaakt bij de manier waarop u naar Europa bent gekomen nadat u in Libië verbleef. U slaagt er helemaal niet in om uit te leggen waarom Bigi – of Femi – u zwanger wilde maken om u vervolgens in Italië te laten bevallen. (zie notities CGVS, p 25). Zo weet u niets over deze man, zelfs niet waarom hij u zwanger wilde maken.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat, indien u het slachtoffer zou zijn geweest van mensenhandel, dat er in Nigeria een federale organisatie bestaat die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP) (zie informatie in uw administratief dossier). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft."

2.11. Het ter zitting neergelegde psychologisch attest kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen. Het louter feit dat ze blijkens dit attest psychische problemen heeft ingevolge dewelke ze een maandelijkse afspraak heeft, kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar verklaringen niet herstellen.

2.12. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.13. Verzoekster voert geen verweer inzake de motivering omtrent de veiligheidssituatie ingevolge de aanwezigheid van Boko Haram; deze motivering blijft derhalve overeind.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. -M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS